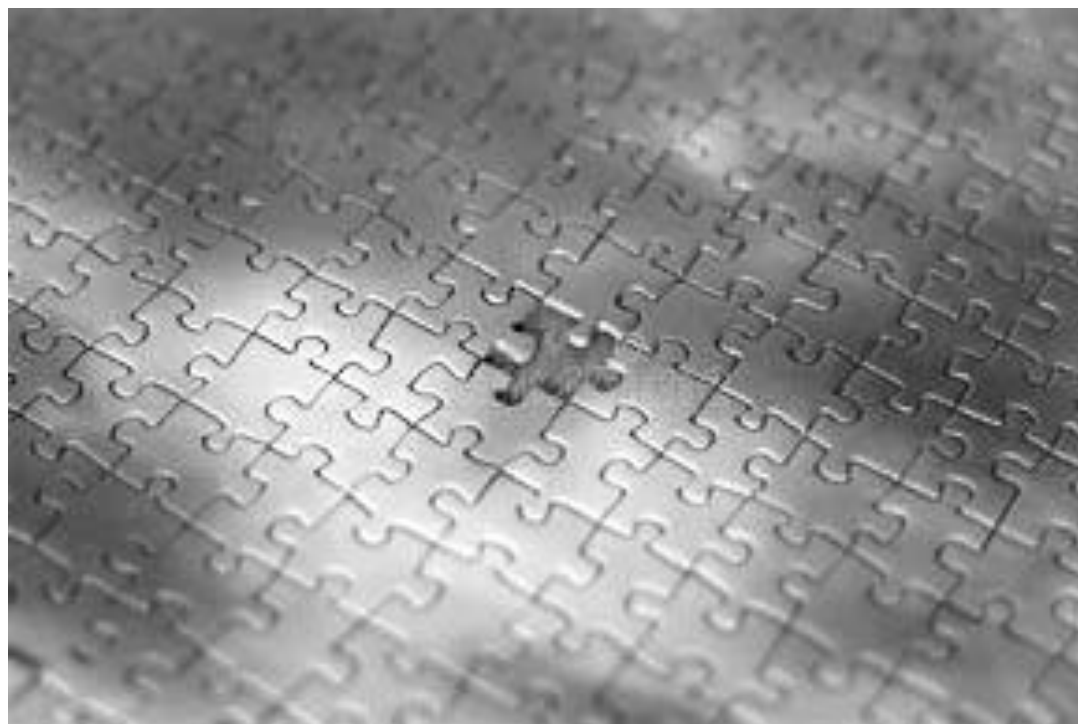

1. Het gaat om die éne

Ik heb hier een puzzel van duizend stukjes. Het is de Erasmusbrug tegen een oranje ochtendlucht. Als ik de doos openmaak en de stukjes door mijn handen laat glijden, dan zijn al die stukjes nogal nietszeggend en onopvallend. Veel stukjes lijken op elkaar.

Maar als ik aan het puzzelen ben, heeft elk stukje zijn eigen plek. En als ik bijna klaar ben met de puzzel, wordt het spannend. Ik heb dan bijvoorbeeld nog veertien open plekken. Maar heb ik ook nog veertien stukjes?

Want hoe gaat dat als je aan het puzzelen bent? Ongemerkt kan er een stukje op de grond vallen, en ergens half onder een vloerkleed belanden, of onder een bank. En wat is het ontzettend

frusterend als je uren hebt zitten werken aan een puzzel, en er is één stukje dat ontbreekt! Die puzzel, daar is meteen niks meer aan! Nee, als ik een stukje kwijt ben, dan móét en zál ik dat stukje vinden! Al moet álles van z'n plek, in het héle huis. Ik ga zoeken onder de bank, onder de stoelen, onder de kasten, tot in de kleinste hoekjes. Ik weet nog goed dat ik een keer zo bezig was en inderdaad dat éne stukje vond. En ik weet ook nog precies hoe dat voelde, om dat éne stukje, dat laatste stukje, in de puzzel te leggen. Dat gaf een soort triomfgevoel. Ik weet nog dat ik er even goed op tikte met mijn vinger. 'Zo, eindelijk ben jij er ook!' Helemaal op het laatst, als er dan nog één gaatje over is, pas dan besef je hoe belangrijk elk stukje van die puzzel is. Eerst lijken het allemaal dezelfde stukjes, nietszeggend en inwisselbaar. Maar bij het laatste stukje vóél je hoe belangrijk dat éne stukje is. Het is dát gevoel, dat Jezus hier oproept. Hij laat zien hoe kostbaar dat éne is, of beter gezegd: hoe kostbaar díé éne is. In drie verhalen, drie vergelijkingen, maakt Jezus Zijn punt. En zoals het bij mij ging van duizend stukjes naar één stukje, zo gaat het bij Jezus ook van groot naar klein. In het eerste verhaal gaat het om honderd schapen. Eén van die schapen raakt kwijt. Dan gaat het over tien munten. Eén van die munten raakt zoek. En tenslotte gaat het over twee zonen. Eén van die zonen raakt kwijt. Hoewel...? Misschien zijn ze alletwee kwijt, en moeten ze alletwee gevonden worden. Alles wat die vader heeft, allebei zijn jongens, ze staan allebei op het spel.

2. Jezus doet moeite om de Joodse leiders te laten omdenken

Waarom vertelt Jezus deze verhalen? De aanleiding staat in vers 1 en 2: 'Al de tollenaars en de zondaars nu kwamen bij Hem (bij Jezus) om Hem te horen. En de Farizeeën en de schriftgeleerden morden onder elkaar en zeiden: Deze Man ontvangt zondaars en eet met hen.'

De Joodse leiders kunnen het niet begrijpen, dat Jezus optrekt met mensen die overduidelijk niet op de goede weg zijn. De rabbijnen in die tijd waren dat totaal niet gewend. Zij wilden zich juist verre houden van mensen met een zondige levensstijl. Ze wilden rein blijven, dicht bij God, en zich niet inlaten met wetsovertreders.

Zó keken de Joodse leiders er tegenaan, en daarom vonden ze het onbegrijpelijk wat Jezus deed. En ik merk bij mezelf dat ik snel de neiging heb om die Farizeeën en die schriftgeleerden daarom te veroordelen. Kennelijk voelen zij zich hoog verheven boven de zondaren, zoals corrupte belastingontvangers die je veel had in die tijd, of prostituees of andere mensen met een slechte reputatie. Maar is het wel eerlijk, vraag ik dan aan mijzelf, om zo

met het vingertje te wijzen naar die Farizeeën en schriftgeleerden? Of heb ik zelf ook niet die neiging? Er zijn bepaalde mensen met wie je graag gezien wilt worden. Samen op een selfie. Maar er zijn ongetwijfeld ook mensen met wie je niet zo graag gezien wordt. Hoe zou jij het vinden om op één foto te staan met een groep neo-nazi's? Of met een aantal drugsdealers of andere criminelen?

Wat mij opvalt, is dat Jezus heel nadrukkelijk tijd uittrekt om een antwoord te geven op dat verwijt van de Farizeeën. Jezus denkt niet: 'Die Farizeeën, dat zijn zulke huichelaars, daar trek ik Me niks van aan.' Nee, Jezus trekt Zich wél wat van hen aan. Want ook zij gaan Hem ter harte. Hij doet moeite om het aan hen duidelijk te maken wat Zijn missie is, én... Hij wil hen ook bij die missie betrekken. Hij

wil de Farizeeën helpen om met dezelfde ogen te gaan kijken naar die dwalende medemensen als Hijzelf. Ik moet zeggen: bij de voorbereiding van deze dienst raakte me dat. Jezus doet óók moeite voor die Farizeeën. Hij heeft er heel wat voor over om die Farizeeën te helpen om te gaan ómdenken.

Ik leg hier even de vinger bij, omdat wij leven in een tijd van polarisatie. En al heel snel kun je die ander, die anders denkt dan jij, links laten liggen. Al heel snel kun jij je oordeel hebben over die ander. Maar doe je er ook moeite voor om die ander te begrijpen? En om vervolgens aan die ander ook uit te leggen waarom jij er anders over denkt?

3. Er was al een band! Bij God kom je thuis

Drie verhalen vertelt Jezus in reactie op de bezwaren van de Farizeeën en de schriftgeleerden. Drie vergelijkingen, drie gelijkenissen. Elke keer is er iets verloren en wordt het gevonden. Eerst is er een schaap verloren. Maar als de herder het weer vindt, is het feest! Dan is er een munt verloren, één van de munten uit een serie van tien. En als de munt gevonden wordt, is er ook weer feest. De derde keer is er een zoon verloren, een zoon die zijn eigen weg gaat. Maar als die zoon weer terugkomt, ook dan is er feest!

Merk je dat het steeds gaat om iets wat verloren is, maar waar de zoekers een heel nauwe band mee heeft? De zoekende herder is de eigenaar van dat schaap. De zoekende vrouw is de eigenaar van die munt. En de vader die op de uitkijk staat is en blijft wél de vader van die jongen. Dat is een belangrijk gegeven. Er is dus al een band voordat er een breuk komt en voordat die breuk wordt hersteld. Het is alsof Jezus daarmee zegt: 'Als je uitkomt bij God, kom je niet uit bij een onbekende. Je hoeft jezelf niet voor te stellen. Hij is geen vreemde voor jou. Want voordat jij Hem op het spoor kwam, was Hij al op zoek naar jou. Je komt bij Hem dus niet

in een vreemd pakhuis, nee, je komt bij Hem thuis.' Veel mensen die zijn gaan geloven zeggen dat ook tegen mij. Ze zeggen vaak: 'Het voelt als thuiskomen. Ik kan nu woorden geven aan dat wat ik al jarenlang heb gevoeld, en waar ik onbewust naar heb uitgekeken.'

Er wás al een band. En vervolgens moet je eens opletten wat er dan gebeurt. De herder gaat actief op zoek naar het verloren schaap. De vrouw gaat actief op zoek naar de verloren munt. Maar die vader, hoe zit het met die vader? Die gaat niet actief op zoek naar die zoon. Hij staat alleen wél op de uitkijk. Want stel je voor dat die vader actief op zoek was gegaan naar die zoon, in dat verre land. Dan was het de vraag geweest of die zoon daar zo blij mee was geweest. Misschien had hij wel gezegd: 'Pa, wat doe je hier?'

Zie je wat er hier gebeurt? In die eerste twee verhalen wordt duidelijk dat God álles doet om ons op te zoeken, om contact te leggen. Maar in dat derde verhaal wordt duidelijk dat God ook onze vrijheid respecteert. Hij dringt Zich niet op. Maar áls je naar Hem toegaat, dan staat Hij op de uitkijk, en Hij rént je tegemoet!

4. War zit jij in dit hoofdstuk?

Drie keer wordt het verlorene gevonden. Drie keer is het groot feest. Maar het derde verhaal eindigt niet met een feest. Het derde verhaal eindigt heel spannend. Want die oudste zoon voelt zich miskend. Moet zijn vader nou écht zo nodig een feest geven voor die lapswans van een broer van hem?

En je vóélt: hier komt Jezus heel dicht bij die Farizeeën en die schriftgeleerden. Zij keken neer op al die slechte mensen om hen heen. En Jezus legt hun de vraag voor: 'Wat doe je? Als één van die mensen nou verandert en bij God komt, ben je dan blij? Of ben je jaloers, vanwege alle aandacht die die ander krijgt?' Het is duidelijk hoe Jezus Zelf kijkt. Hij is uit de hoge hemel gekomen om mensen te zoeken, om mensen te redden. Hij gaat daarvoor de weg naar het kruis, Hij zal ervoor lijden en sterven.

Hij kijkt met ogen vol liefde, vol genade. En Zijn vraag aan ons is: 'Wat doe jij?'

Inderdaad is dat de vraag aan ons: hoe kijk je naar een ander? En hoe kijk je naar jezelf? Laat ik het zo vragen: met wie in dit hoofdstuk voel jij je het meest verbonden? Met het schaap misschien? Het schaap dat verdwaald is, en dat wanhopig aan het blaten is: help me, help me?

Of met die herder die aan het zoeken is? Of die vrouw die niet rust voordat ze haar munt heeft teruggevonden? Zoek jij mee met God, en ben je op zoek naar mensen aan wie je iets van Gods liefde kunt laten zien?

Of heb je meer van die jongste zoon? Krijg jij de kriebels van alles wat met geloof te maken heeft? Zoek je je geluk ergens anders, heel ver weg? Of gaat er soms een gedachte door je hoofd, waarin je verlangt naar een God die ver weg lijkt, maar bij wie je misschien toch terecht zou kunnen?

Misschien lijkt jij wel op die knechten van de vader, die een feest moeten klaarmaken. Ook dat kan bij je passen: gastvrijheid verlenen, bijdragen aan de feestvreugde! Of maakt heel dat feest jou alleen maar chagrijnig, net als die oudste zoon? Denk je: 'Hou nou toch op over zonde en vergeving... Mensen moeten gewoon hun best doen. Klaar. En kom dan niet aan met al die bekeringsverhalen...'

Op wie lijkt jij? Waar zit jij in dit hoofdstuk? Of lijkt jij misschien al een beetje op die vader, met zijn ruime hart? Die vader, die zijn jongste zoon tegemoet rent en omhelst, en die zijn oudste zoon opzoekt op de akker, en moeite doet om hem te begrijpen, en om hem erbij te betrekken? 'Kom mee, jij hoort erbij, zonder jou is het feest niet compleet.'

Waar zit jij in dit plaatje? Jezus heeft ook jou iets te zeggen. En misschien zeg je het al heel lang, of je gaat het misschien, heel schoorvoetend meezeggen, wat we nu gaan zingen: 'Niets is zo goed als een leven heel dicht bij U.'

Amen.

Reageren? Bel of mail René van Loon, 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org

Geef je op voor de Alpha-cursus!

Wilt u, wil jij meer weten over het christelijk geloof? Volg dan de Alpha-cursus! Deze cursus is wereldwijd al door meer dan 25 miljoen mensen gevolgd. Tijdens tien avonden word je wegwijs gemaakt in de Bijbel en het christelijk geloof. De eerstvolgende Alpha-Cursus start in september. Info en opgave: Frank Bolks, alpha.opstandingskerk@gmail.com.

Word Vriend van de Laurenskerk!

Wilt u ook een bijdrage leveren aan het behoud van dit unieke monument voor Rotterdam en het mede mogelijk maken dat de Laurenskerk een actieve en bijzondere rol in Rotterdam blijft spelen? Voor een minimaal bedrag van € 25,- per jaar bent u al lid van de Vereniging van Vrienden van de Grote of Sint Laurenskerk. Ook kunt u een partnerlidmaatschap afsluiten. De minimale bijdrage hiervoor is € 10,-.

Als welkomstgeschenk ontvangen nieuwe leden een CD en de laatste nieuwsbrief en de maandagenda. Leden ontvangen reductie op activiteiten georganiseerd door de Stichting Laurenskerk en minimaal één keer per jaar vindt er een speciale 'vriendenactiviteit' plaats. Daarnaast hebben vrienden gratis toegang tot de tentoonstelling met gebruik van audioguide. Dit allemaal op vertoon van uw persoonlijke vriendenpas, die u ontvangt nadat uw eerste bijdrage binnen is. Neem een folder mee bij de ingang van de kerk of ga naar <https://laurenskerkrotterdam.nl/vriend-van-de-laurenskerk/>